

**אגרת
רבי שמשון
מאוסטרופולי**

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין בסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה:

העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מגיד מאוסטרופוליא ז"ל הי"ד:

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו:

"הנה כָּבֵד הוֹדַעְתִּיךָ שְׁפָרְעָה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת אֱלֹהֵי יִדֵּי שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִים וּשְׁמוֹנִים מֵלָאֲכִי חֲבֵלָה, הַמִּמְנִים בְּשִׁלְשָׁה רִקְיָעִים שֶׁל טִמְאָה, הָאֶחָד נִקְרָא שֶׁרַע וְהַשְּׁנַיִ נִקְרָא תִּמּוֹךְ, וְהַשְּׁלִישִׁי נִקְרָא בִּישָׁה, וְעֲלִיָּהֶם הַשֶּׁר הַנִּקְרָא דִּלְפָקֵט, וְעֲלִיָּהֶם וְעַל כָּלֶם הַשֶּׁר הַנִּקְרָא תִּקָּא, בְּרֵאשִׁית חֶסֶד מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה, וְחֶסֶד מִן הַרְבִּיעִי שִׁשָּׁה, וְחֶסֶד מִן הַתְּשִׁיעִי שִׁשָּׁה כְּתוּב, וְהֵנָּה מֵהַ שְּׁלֹשָׁה הַמִּצְרָיִים בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת, הַשֵּׁם שֶׁפ"ו שָׁבוּ אַחַז דָּוִד בֶּן יִשִּׁי, וְהַשֵּׁם אָמֵר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם תִּק"ל לָקוּ הַמִּצְרָיִים בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתָיִים מַכּוֹת, וְהַשֵּׁם אָמֵר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם אֲשַׁצ"ה לָקוּ הַמִּצְרָיִים בְּמִצְרַיִם חֲמִשִּׁים מַכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתָיִים וְחֲמִשִּׁים מַכּוֹת, וּבִמָּה שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָה, בּוֹ מְרַפָּא הַגְּלוּת. מֵהַ פְּשָׁעוֹ וּמֵהַ חֲטָאוֹ, וּמֵהַ הַמַּעַל אֲשֶׁר מַעַלּוֹ אֲבוֹתֵינוּ, לַהֲיוֹת בְּכוֹר הַבְּרָזֵל הַזֶּה, עַד שֶׁגָּאֵלָם בְּשִׁמּוֹת אֱלֹהֵי דַע"ב צד"א כשח"ב. " עַד כֹּאן לִשּׁוֹן הָאֵר"י ז"ל:

**אגרת
רבי שמשון
מאוסטרופולי**

והנה מורי ורבותי קדושי ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וסתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתי. ומגדל אהבת מורי ורבותי אגלה רז זה שנתגלה לי בחלום חזיון לילה, ועכשו אגלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו, והוא רחום יכפר:

וזאת הענין: מה שכתב האר"י ז"ל שפרעה נלקה במצרים עשר מכות וכו', כונתו כה: כי אמרו בעלי חבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנם ולטהרם מעונותיהם. ועל זה נאמר: "ולהכות באגרף רשע", כי אגרף, רמז שלשה אלפים ומאתים ושמונים, ועל ידם נלקה גם פרעה הרשע. ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא כאשר הוא נכתב במנין ובמספר: דם. צפרדע. כנם. ערוב. דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך. מכת בכורות: אלו עשר מכות כאשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשט נפלא, עין לא ראתה:

והנה החשבון מכן כאשר נכתב כנם חסר יו"ד, גם ערב חסר וא"ו. גם חשך חסר וא"ו. ואז החשבון ממש, לא פחות ולא יותר משלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, שמענישין את הרשעים.

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "ככתוב", פרוש ככתוב בספר תורה, ולא כאשר כתוב בסדורים ובעל ההגדה, כי שם נכתבו כלם מלאים. אלא צריך להיות חסר כמו שכתוב בספר תורה. וגם רבי יהודה לא כתב סימנים כלם רק ראשי תיבות, דצ"ך עד"ש באח"ב, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל וכמו שכתבתי לעיל:

**אגרת
רבי שמשון
מאוסטרופולי**

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "בראשית חסר מן השלישי עשרה", פרוש: מכה שלישית שהיא כנם חסר יו"ד. "מן הרביעי ששה" שהיא מכת ערוב גם חסר וא"ו. "חסר מן התשיעי ששה", שהיא מכת חשך גם כן חסר וא"ו. ומה שאמר "ככתוב", רוצה לומר שכן כתוב בספר תורה חסר, כנזכר לעיל.

וזוהו סוד אלו "עשר מכות שהביא" הקדוש ברוך הוא במצרים, מכון ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, הממנים באלו שלשה רקיעים: אחד נקרא שרע, ואחד נקרא תמור, ואחד נקרא בישהא, גם בזה יש סוד גדול ונפלא, אלו שלשת אלפים ומאתים ושמונים מחנות שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים של טמאה, אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד כמו ששנה אלו "עשר מכות שהביא" שבאלו שלש תיבות נרמזים השלשה רקיעים של טמאה, ושלשת אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כמנין עשר מכות, דהינו עשר אותיות שרע, מכות אותיות תמור, שהביא אותיות בישהא, רמז לאלו שלשה רקיעים של טמאה שבהם יש ממנים כמנין שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה ממש, כמנין עשר מכות דם צפרדע וכו', והם שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כי מלאכי חבלה ממנים להכות את הרשעים לטהרם מעונותיהם כאמור. ועל ידן הכה את פרעה ואת המצריים במצרים מנין עשר מכות אלו, והוא פלא גדול:

**אגרת
רבי שמשון
מאוסטרופולי**

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם השר הנקרא דלפקט", כונתו הוא ששם זה שרשו יוצא ממלת המצרים, והינו: ששלשה רקיעים הם: עש"ר מכו"ת שהבי"א וכפרוש הגאון, ונמשך על המצרים שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות לאותיות המצרים, והמ"ם אחרונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש, ורמז לזה המגיד במאמר: "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים", כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, כונתו, כי ראשי תיבות של אלו עשר מכות, דצ"ך עד"ש באח"ב, בגימטריא תקא, כמנין השר ממש, וכמנין אשר, וזהו סוד כונת הכתוב בסדר בא: "ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים", אשר דיקא, שהוא כמספר תקא, וכיצא בו הרבה פסוקים אלה, שמורים על זה לסוד אשר, כמנין ראשי תיבות של עשר מכות כמו שבארנו, ויש לנו בזה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "השם שפו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות. והשם תקל אמר והכה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. והשם אשצה אמר והכה אותם במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות". כונתו לסוד נפלא ונורא, פלגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המזכר בהגדה. רבי יוסי הגלילי אומר מנין, ורבי אליעזר אומר מנין, ורבי עקיבא אומר מנין, וזהו שכתב האר"י ז"ל: והשם שפ"ו אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, רמז לרבי יוסי הגלילי. כי רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפו, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, דו"ד ב"ן ישי גימטריא שם שפו, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי נצוץ דוד בן ישי. וזה השם הכה אותם. ומצד השם תקל לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, רמז לסוד רבי אליעזר

**אגרת
רבי שמשון
מאוסטרופולי**

בְּגִימָטְרִיא תִּקְל, וְהִינוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, דּוֹקָא, שְׁהוּא שֵׁם תִּקְל, לְקוֹ
הַמְצָרִיִּים בְּמִצְרִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ מֵאֲתִים מִכּוֹת. וַיִּמָּה
שֶׁכֶּתֶב הַשֵּׁם אֲשֶׁר לְקוֹ בְּמִצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ מֵאֲתִים
וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת, רֶמֶז לְסוּד רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁהוּא בְּגִימָטְרִיא אֲשֶׁר עִם
הַכּוֹלֵל, שְׁהֵשֶׁם הֵזָה אָמַר שִׁיכּוֹ הַמְצָרִיִּים בְּמִצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל
הַיָּם לְקוֹ מֵאֲתִים וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת. הָרִי מְרֻמָּזִים אֵלּוּ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת שְׁפּוֹ
תִּקְל אֲשֶׁר בְּאֵלּוּ הַשְּׁלֹשָׁה תִּנָּאִים: רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי בְּגִימָטְרִיא שְׁפּוֹ,
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּגִימָטְרִיא תִּקְל, רַבִּי עֲקִיבָא בְּגִימָטְרִיא אֲשֶׁר, וְהוּא
סוּד נִפְלָא וְנוֹרָא. רָזָא דְרַזִּין. סִתְרָא דְסִתְרִין. הִינוּ כְּאֶשֶׁר כְּתִבְתִּי
לְמַעַלְתָּ כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עִוֹן:

וַיִּמָּה שֶׁכֶּתֶב רַבִּינוּ הָאֶרֶץ ז"ל: "בְּמָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָה, בּוֹ
מִרְפָּא הַגְּלוּת, מָה פָּשְׁעוּ מָה חֲטָאוּ אֲבוֹתֵינוּ" וְכוּ', כּוֹנֵנִתּוֹ: בְּאֵלּוּ עֶשְׂרֵה
מִכּוֹת שֶׁהֵם דָּצָר עֲדָשׁ בֶּאֱחָב, נִרְמָזִים בְּאֵלּוּ אוֹתִיּוֹת סוּד וְטַעַם יְרִידַת
אֲבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁכֶּתֶבְתִּי לְמַעַלְתָּ כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ. וְהִנֵּה בְּאֵלּוּ
הַמִּכּוֹת הֵכָה אוֹתָם, וַיִּרְפָּא אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהֵכָה בָּהֶם מְכָה
רַבָּה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הִיא, וּמִן הַמְכָה עֲצָמָה בָּאָה רְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל,
שֶׁגֹּאֲלָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵמוֹ שֶׁכֶּתֶבְתִּי. וַיִּמָּה שֶׁכֶּתֶב: "מָה פָּשְׁעוּ"
וְכוּ', רוּצָה לֹאמֹר: בְּאֵלּוּ הַמִּכּוֹת נִרְמָז הַחֲטָא שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁגֵּרָם יְרִידַת
מִצְרַיִם. וַיֵּשׁ לָנוּ סוּד נִפְלָא וְנוֹרָא לְתַרְץ קִשְׁיָא זֶה מָה שֶׁהַקְדוּשׁ מַעַלְתָּ
כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ עָלֵינוּ, אֲבָל גַּם זֶה נִיחָא כְּאֶשֶׁר כְּתִבְתִּי לְמַעַלְתָּם, נִפְלָאוֹת
מִתּוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה.

**אגרת
רבי שמשון
מאוסטרופולי**

ומה שכתב האר"י ז"ל: "שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו.
דעב צדא כשחב", כונתו כי האותיות ראשונות של דצך עדש באחב
הם דע"ב, וְהַאֲוִתִּיּוֹת שְׁנִיּוֹת הֵם צד"א, וְהַאֲוִתִּיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת הֵם
כשח"ב, וְנִרְמְזִים בָּאֵלֹהִי הַשְּׁלֵשָׁה שְׁמוֹת הַרְפוּאָה שְׂרָפָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא לישראל, שְׂגָאֵל אוֹתֵנוּ בָּהֶם, הִרִי בְּאוֹתָן הַמַּכּוֹת שֶׁהָכּוּ בָּהֶם
הַמְּצָרִיִּים, נִרְמְזִים הַגָּאֵלָה וְהַרְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל. וַיְהִי רַעְוָא לִפְנֵי הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שִׁירָאנוּ בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, עִם הַמַּלְאָכִים
הַשְּׂיָכִים לַגָּאֵלָה, וַיְקִימוּ בְּנוֹ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: כִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אַרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת, אָמֵן נֶצַח סְלָה: